

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.372/2007/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Tiborcz Attila ügyvéd (Szolnok, Dózsa György u. 22.) által képviselt felperes neve **felperes címe** lakos felperesnek, a Dr. Pálinkás István ügyvéd (Szolnok, Vízmű u. 1. III/303.) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása és kártérítés iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 16. P. 21 220/2006/10. számú ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra térítsen meg 90 000 (Kilencvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes november 10-én született.

2003. júliusában **fotóriporter**, a ... című újság fotóriportere a ... termálstrand-és élményfürdőben a strandnyitásra fotókat kívánt készíteni. Találkozott régi ismerőisével, a felperes édesanyjával, akitől engedélyt kapott arra, hogy a felperest is lefotózza. A felperes édesanyja tisztában volt azzal, hogy a képek azért készülnek, hogy az **újság** strandnyitásról szóló cikkének illusztrálására szolgáljanak. A fotózás után pár nappal az újságban a felperesről készített fénykép megjelent.

A perbeli fényképet is tartalmazó CD-t a fotóriporter 2004. májusában értékesítette az alperes részére azzal a megjegyzéssel, hogy az azon lévő képeket szabadon felhasználhatja.

A 2004. június 1-i strandnyitásra készített óriásplakátokon a felperest ábrázoló, **fotóriporter** által készített fotó jelent meg, s azt az alperes egyéb kiadványaiban, szórólapjaiban is terjesztette, továbbá az internetre is feltette. A felperes és édesanyja látták, hogy a felvétel megjelent, a strandot reklámozza, s ez örömmel töltötte el őket. A fénykép használata miatt az alperesnél nem tiltakoztak.

A 2005. június 1-i strandnyitást is a felperest ábrázoló óriásplakáttal reklámozta az alperes. Ebben az esztendőben **fotóriportert** felkereste a felperes édesanyja, s a fényképről másolatot kért. Ekkor tudta meg, hogy a képeket a fotós értékesítette az alperesnek. 2005-ben sem a felperes, sem az édesanyja nem tiltakozott az alperesnél a felvétel használata miatt.

2006. június 1-én, a korábbi éveknek megfelelően, az alperes ismét a felperes fotóját tartalmazó óriásplakáttal hirdette meg a strandszezont. 2006. június 20-án a felperes édesanyja az alperes vezérigazgatójánál megjelent, pénzbeli ellenértéket kért a fotó használatáért. A felajánlott 2 db éves strandbérletet nem fogadta el, a felek között megegyezés nem jött létre. Emiatt az alperes a felperest ábrázoló fényképet levette honlapjáról, a fürdőt népszerűsítő óriásplakátot és egyéb kiadványokat megsemmisítette.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette személyhez fűződő jogait, képmásával visszaélt. 2003-ban ugyanis édesanyja csak a felvétel elkészítésére, s az **újságban** való megjelenésére adott engedélyt, az ezt követő felhasználás jogszerűtlenül történt. Kérte 1,5 millió Ft nem vagyoni kárának megtérítését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy **fotóriportertől** a fotót tartalmazó CD-t úgy vette meg, hogy az azon lévő felvételeket szabadon felhasználhatja. Hivatkozott arra, hogy 2004-től 2006. júniusáig sem a felperes, sem édesanyja nem tiltakozott a kép használata miatt. Amikor ezt kifogásolták, a felhasználást azonnal megszüntette. Álláspontja szerint így jogsértést a felperes sérelmére nem követett el. Költségei megállapítását nem igényelte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, s kötelezte a felperest, hogy az állam javára térítsen meg 90 000 Ft kereseti illetéket. A határozata indokolásában kifejtette, hogy a fényképfelvétel 2003-ban történő elkészítésekor a kiskorú felperes helyett törvényes képviselője, az édesanyja engedélyt adott a fénykép elkészítésére, s annak az **újságban** történő megjelentetésére. Kifejtette, hogy a felvétel ezt követő felhasználása szintén engedélyköteles volt, ám ezt az engedélyt írásban, szóban, vagy ráutaló magatartással is meg lehet adni. Az a tény, hogy 2004-től 2006-ig sem a felperes, sem édesanyja nem tiltakozott a felvétel alperes általi használata ellen, noha azt maguk is tapasztalták, olyan ráutaló magatartással kifejezett hozzájárulásnak minősül, amely az alperes eljárását jogszerűvé teszi. Ebből következően a felperes személyiségi jogának megsértését nem találta megállapíthatónak, így a keresetet elutasította.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság határozatának megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását kérte.

Kifejtette, hogy a felperes törvényes képviselője 2003-ban csak a felvétel készítéséhez és annak az **újságban** történő megjelenéséhez adta a hozzájárulását. A Fővárosi Bíróság, illetve a Legfelsőbb Bíróság egy-egy eseti döntésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy a felvétel felhasználásához is kifejezett és határozott hozzájárulásra lett volna szükség ahhoz, hogy a kép közzététele jogszerű legyen. Ilyen hozzájárulást azonban a felperes sem és édesanyja sem adott. Közömbösnek vélte, hogy a perindítást megelőzően nem tiltakozott a fénykép felhasználása ellen, kiemelve, hogy a pert az elévülési időn belül indította. Azzal érvelt, hogy az alperes a felvétel engedély nélküli felhasználásával a felperes személyiségi jogait megsértette. A fellebbezési eljárás során becsatolta azt az iratot, mellyel bizonyítani kívánta, hogy az alperes állításával ellentétben a perbeli felvétel továbbra is megtalálható az interneten. Előadta, hogy a felperes modellképző tanfolyamot végzett, ám az ügynökségek amiatt nem foglalkoztatják, hogy korábban úgymond „az alperes arcaként”, reklámfotókon jelent meg, s e tény kárigényét megalapozza.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, költségei megállapítását továbbra sem igényelte.

A fellebbezés alaptalan.

Az ítélet tábla a fellebbezést az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és az általa feltárt bizonyítékok alapján bírálta el, tekintettel arra, hogy a fellebbezés során csatolt, az internetről letöltött fényképfelvételről nem állapítható meg, hogy az kinek a honlapján szerepel, ki, mikor tette azt fel oda, e körülmények tisztázására új perben kerülhetne sor. A reklámügynökségek által mellőzött foglalkoztatás pedig olyan új kárigény, mely a felperes előadása szerint idén merült fel, s az a személyiségi jogsértés megvalósulása esetén ugyancsak új per alapjául szolgálhatna. A fellebbezés során hangoztatott 2007-ben felmerült újabb jogsértés, illetve károsodás a 2003-2006. közötti évekre állított jogsértés és károsodás kapcsán irrelevánsak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetéseivel is egyetért az ítélet tábla.

A felvétel 2003. nyarán történt elkészítésekor a fotós és a felperes édesanyjának e tekintetben egybehangzó tanúvallomása szerint nem tisztázták a felek, hogy az engedéllyel készített felvétel nyilvánosságra kerül-e, s ha igen, hol. Arról volt csak szó közöttük, hogy esetleg az megjelenik **az újságban**. Ennél szélesebb körű felhasználásról, közzétételről az érintettek nem tárgyaltak.

A felperes és édesanyja előadása szerint a kép 2004. évi közzététele óriásplakátokon, s egyéb kiadványokon történő felhasználása nagy meglepődésükre történt, a felvétel közzétételét előnyösnek találták, tekintettel arra is, hogy a felperes abban az időpontban végezte a modelliskolát.

2005-ben, amikor a felperes édesanyja másolatot kért saját részére a perbeli felvételtől, tisztázódott, hogy **fotóriporter** a képet az alperesnek értékesítette. A felperes törvényes

képviselője azonban ekkor sem minősítette annak alperes általi felhasználását a felperes személyiségi jogait sértőnek, s az ellen nem tiltakozott.

A Ptk. 85. §-ának (1) bekezdése értelmében személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni. A személyiségi jog megsértése megállapításának evidens feltétele tehát, hogy a jogosult maga sérelmesnek tartsa a kötelezett magatartását, cselekedetét. E szubjektív körülmény fennállta esetén kerülhet csak sor arra, hogy az általános társadalmi értékítélet objektív mércéje alapján a bíróság helytadjon a keresetnek, vagy elutasítsa azt.

A felperes (törvényes képviselője) 2 éven keresztül nem tartotta jogsértőnek a felperest ábrázoló kép felhasználását, sőt, azzal egyetértett. Álláspontja csak akkor változott meg, amikor értesült arról, hogy a felhasználásért ellenértéket kérhetett volna. A felperes sérelme ma sem az, hogy képmását kifejezett engedélye nélkül felhasználták, hanem az, hogy ezért ellenszolgáltatást nem fizettek, amely azonban nem személyiségi jogsértésnek, hanem vagyoni károkozásnak minősülhet.

A nem vagyoni kártérítés jogalapja minden esetben valamely személyhez fűződő jog megsértése. A felperes által nem kifogásolt, személyiségi jogait szubjektíve nem sértő magatartás fejében tehát nem vagyoni kártérítés nem kérhető.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során is pernyertes alperes nem kérte költségei megállapítását, ezért arról az ítéletábrának nem kellett rendelkeznie. (Pp. 78. § (2) bekezdés.)

Az ügy tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az eredménytelen fellebbezés következtében a felperesnek kell megtérítenie az állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM. sz. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2007. október hó 5. .

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő